

стосъ. Като чули това, воины-тъ и други-тъ Иудеи отстъпили назадъ и паднахъ на земя-тъ. Исусъ Христосъ попыталъ още единъ пътъ воины-тъ: „кого ищете?“ Тѣ отговорили сѣщо-то: „Исуса Назарянина“. — „Азъ ви вече казахъ, че сѣмъ Азъ сѣщій“, рекълъ Той, „ако сте дошли да вземете Мене, то отпустете нѣхъ, да идѣтъ къдѣ-то искатъ“, присовокупилъ Той, като посочилъ съ отеческѣ грижѣ камъ ученицы-тъ Си.

Воины-тъ и слугы-тъ архіерейскы ся приблизили камъ Исуса Христа съ намѣреніе да Го вземѣтъ. Като видѣли това, ученицы-тъ говорили: „Господи, да ударимъ ли на нѣхъ съ ножъ?“ и, безъ да чака отговоръ, Апостолъ Петръ извадилъ ножъ и отсѣкълъ десно-то ухо одному отъ архіереовы-тъ слугы, който ся наричалъ Малхъ.

Любовь-та камъ Учителя внушила Петру да постѣпнѣ тѣй; но Господь не искалъ да ся прави отъ любовь камъ Него никакво насиліе. Отъ всичкы-тъ Му думы можемъ да видимъ, колко жѣлае Той, да бѣдемъ нѣй, отъ любовь камъ Него, кроткы, снисходителны още и камъ врагове-тъ наши. „Оставете гы!“ казалъ Исусъ Христосъ на ученицы-тъ и, като ся обърналъ камъ Петръ, продължавалъ: „вложи ножа въ пожницѣ-тъ. Всичкы, които сѣ вдигнали ножъ, сами отъ ножъ ще погынѣтъ. Или ты мыслишь, че Азъ не могъ сега да умоляъ Отца Моего, и че не бы Ми испратилъ повече отъ дванадесѣтъ легіона Ангѣлы? Но тогава какъ бы ся изпълнили пророчества-та? Могъ ли да ся отрекъ Азъ отъ чашѣ-тъ, която Ми ся испраща отъ Отца Моего?“ Исусъ Христосъ ся прикоснѣлъ до ухо-то на архіереовыя слугѣ и исцѣлилъ го; послѣ ся далъ доброволно въ рѣцѣ-тъ на оныя, които были дошли до Него.

Въ множество-то на народа, който былъ дошѣлъ за Исуса Христа, имало и началницы отъ храма и старѣйшины отъ народа. Като гы видѣлъ, Той казалъ тѣмъ и на всичкыя народъ: „вы сте дошли на Мене съ оружіе и дреколіе, като